

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี ผลการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจ
ระหว่าง บริษัท ท. และบริษัท อ.

ระหว่าง	บริษัท ท.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ท. ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. บริษัทที่ควรววมกิจการ

บริษัท ท. หรือผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย ประกอบธุรกิจ คือ ธุรกิจการผลิตและจำหน่ายที่นั่งรถยนต์และอุปกรณ์ภายในรถยนต์ ธุรกิจการผลิตและจำหน่ายที่นั่งและชิ้นส่วนสำหรับรถจักรยานยนต์ และธุรกิจอื่น ๆ (ผลิตและจำหน่ายเก้าอี้ทางการแพทย์) โดยมีรายได้ในปี ๒๕๖๒ เกินหนึ่งพันล้านบาท ทั้งนี้ พบว่า มีบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย จำนวน ๓ บริษัท ได้แก่ (๑) บริษัท ท.๑ ประกอบธุรกิจให้บริการสนับสนุนบริษัทในเครือด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การสนับสนุนด้านเทคนิค และการจัดหาวัตถุดิบ มีรายได้ในปี ๒๕๖๒ ไม่เกินหนึ่งพันล้านบาท (๒) บริษัท ท.๒ ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ เบาะรถยนต์ แผงประตูรถยนต์ มีรายได้ในปี ๒๕๖๒ เกินหนึ่งพันล้านบาท

/และ (๓) ...

และ (๓) บริษัท ท.๓ ประกอบธุรกิจผลิต จำหน่าย นำเข้า และส่งออก ชิ้นส่วนยานยนต์ทุกประเภทรวมถึง อุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ มีรายได้ในปี ๒๕๖๒ เกินหนึ่งพันล้านบาท

สำหรับบริษัท อ. หรือผู้ประกอบการที่ถูกรวมธุรกิจ จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีลักษณะการประกอบธุรกิจ คือ (๑) ธุรกิจเกี่ยวกับชิ้นส่วนรถยนต์ (ที่ปรับที่นั่ง คอมไฟ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และแตร) (๒) ธุรกิจเกี่ยวกับชุดสายไฟ (ชุดสายไฟสำหรับเครื่องบินและเครื่องบินมือกล) (๓) ธุรกิจเกี่ยวกับอุปกรณ์สวัสดิการ (รถเข็นวีลแชร์ไฟฟ้า แขนเทียม ขาเทียม และเครื่องช่วยเดินแบบไม่ใช้พลังงาน) และ (๔) ธุรกิจอื่น ๆ (บริการเพื่อผลประโยชน์ของพนักงาน) โดยมีรายได้ในปี ๒๕๖๒ เกินหนึ่งพันล้านบาท ทั้งนี้ พบว่า มีบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยจำนวน ๑ บริษัท คือ บริษัท อ.๑ ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ (อุปกรณ์ปรับเอนและปรับเลือนที่นั่ง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับรถยนต์ คอมไฟ) มีรายได้ในปี ๒๕๖๒ เกินหนึ่งพันล้านบาท

๒. วิธีการรวมธุรกิจ

เดิมบริษัท ท. ถือหุ้นในบริษัท อ. ร้อยละ ๓.๐๖ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ต่อมา ทำการเข้าซื้อหุ้นโดยทำคำเสนอซื้อหุ้นต่อสาธารณะ (Public Tender Offer) เนื่องจากบริษัท อ. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์โตเกียว (TES) และนาโงยา (NSE) ซึ่งหลังดำเนินการเสร็จสิ้น บริษัท อ. ได้ออกหุ้นเพิ่มให้กับบริษัท ท. ส่งผลให้บริษัท ท. มีจำนวนหุ้นรวมทั้งสิ้นร้อยละ ๓๔.๗๔ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง การเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้น เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ท. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท อ. โดยมีสัดส่วนการถือหุ้น ร้อยละ ๓๔.๗๔ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง อย่างไรก็ตาม บริษัทในเครือของบริษัท อ. ที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทแต่อย่างใด

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่บริษัท ท. เข้าซื้อหุ้นในบริษัท อ. ในประเทศญี่ปุ่น จำนวนร้อยละ ๓๔.๗๔ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง โดยที่บริษัทในเครือของบริษัท อ. ที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทแต่อย่างใด ซึ่งการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวไม่ถึงเกณฑ์การเข้าซื้อหุ้นหรือได้มาซึ่งหุ้น เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. ไม่เข้าลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ ประกอบข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจจะไม่มีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าที่เกี่ยวข้อง

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเอกฉันท์รับทราบการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ.

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรกฎาคม ๒๕๖๔